

Kjedemakt.

Den norske næringsmiddelindustrien er arbeidsplassen for omtrent 53 000 sysselsatte i landbruksbasert-, sjømatbasert- og drikkevareindustri. Næringsmiddelindustrien er landets største fastlandsindustri og en samfunnskritisk faktor også når det gjelder beredskap og matsikkerhet.

Utfordringene til denne industrien er at den er i stor grad avhengig av velviljen til de tre Dagligvarekjedene for å få levert sine varer, noe som fører til betydelig makt til grossistledet. Dagligvarekjedene med sine egne grossistlager har full kontroll på vareflyten til produsentene og den prisen som forbruker må betale i butikk. Dette har over tid ført til at det som har vært kjente merkevarer er blitt erstattet av Dagligvarekjedenes sine egne merker.

Det er kun Tine og Ringnes som fortsatt leverer direkte til butikk fra sine egne produksjonsanlegg og lager. Noe som er effektivt og bra for miljøet kontra distribusjonen til dagligvaregrossistene, som tar det først inn til sine lager og laster om før det når forbruker.

Nå vurderer Ringnes/Carlsberg av miljø- og investeringsgrunner å sette eget lager og egen distribusjon bort til grossistledet. Konsekvensene av dette er at 250 - 300 personer kan miste jobben. Dette blir å tilføre Dagligvarehandelen enda mer makt, som igjen vil gå ut over prisen på handlekurven til forbruker. Velger Ringnes/Carlsberg denne retningen overlater Ringnes/Carlsberg det grønne skiftet til andre uten å ta eget ansvar for både miljø og arbeidsplasser.

LO Vestland mener at:

- Konkurransetilsynet ser snarlig på markedsmakta og størrelsen til de ulike kjedene
- Dagligvaretilsynet må på banen og se på mulig prissamarbeid mellom kjedene vedrørende lager- og transportkostnader ved en evt. grossist overgang
- De ulike kjedene blir gjort tydelig oppmerksomme på sitt samfunnsansvar som en betydelig aktør i bransjen, ta vare på arbeidsplasser og bidra til det grønne skifte